

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-06-34382 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעים:

1. יעל מעוז
2. איתי מעוז

נגד

הנתבעים:

1. בנג'ו - קאר ליס בע"מ
2. בן פרץ
3. מכשירי תנועה ומכוניות (2004) בע"מ

ב"כ התובעים: עו"ד אלי לוי ועו"ד עומר חרל"פ
 ב"כ הנתבעים 1 ו-2: עו"ד ישי בית און
 ב"כ הנתבעת 3: עו"ד אהוד שניידר ועו"ד נתנאל פריד

פסק דין

חלק ראשון- סיפור המעשה; מי ומי בהליך; הנושאים והשאלות בהם יעסוק פסק הדין (תוכן עניינים)

1. סיפור המעשה בתמצית שבתמצית

(א) עיקרה של התביעה הוא תביעה בסך של 177,828 ₪ הכוללת דרישה להכיר בביטול הסכם מכר והשבה בגין עסקת רכב משומש שנערכה שלוש שנים לפני הגשת התביעה. בשלוש שנים אלה החזיקו והשתמשו התובעים ברכב אותו רכשו.

(ב) התובעים רכשו בחודש יולי 2013 רכב משומש מסוג פורד בתמורה לסך השווה ל- 122,000 ₪. מתוך סכום התמורה שולם הסך של 92,000 ₪ וכן נמסר בטריוויד אין רכב מסוג מזדה שהיה בבעלות התובעים. הרכב "עלה על הכביש" שנתיים ושלושה חודשים קודם לכן – בחודש אפריל 2011. בהתאם לבדיקת רכב שנעשתה קודם לרכישה – ברכב היו בעיות שילדה ומרכב שחלקן הוגדרו כ"לקויים בעלי משמעות גבוהה".

(ג) בסמוך לרכישת הרכב ולאחר כחודשיים וחצי התחוויר לתובעים שברכב ליקויים באופן ששולל אחריות היצרן. עם הגילוי באו התובעים בדברים עם הנתבעים 1 ו-2 ולדבריהם אף ביטלו את ההסכם. שלוש שנים מאוחר יותר, שנים בהם התובעים עשו שימוש ברכב – הוגשה תביעה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

(ד) התובעים עותרים לתשלום הסך של 177,828 ₪ הן ממוכרת הרכב, הנתבעת 1 והן מבעליה ומנהלה – הנתבע 2. בנוסף דורשים התובעים פיצוי מהנתבעת 3. יבואנית רכבי סוזוקי. לטענת התובעים הוטעו לחשוב שהמכירה נעשית על ידי הנתבעת 3, שכן במקום המכירה הוצב שילוט – "סוזוקי", לנציגי הנתבעת 1 היו כרטיסי ביקור של "סוזוקי", והעסקה נקשרה במשרדי סוכנות סוזוקי.

מכאן פסק הדין.

2. מי ומי בהליך - בעלי הדין והעדים

2.1. התובעים 1-2, הם בני זוג שהתקשרו בעסקה לרכישת רכב משומש מסוג פורד מ.ר. 56-716-71 מידי הנתבעים 1-2.

2.2. הנתבעת 1, בנג'ו קאר ליס היא סוכנות למסחר ברכב. לטענת התובעת הציגה עצמה הנתבעת 1 כסוכנת ו/או מורשית של הנתבעת 3 לפי חוק בכל הנוגע להפצה ושיווק של כלי רכב מסוג "סוזוקי" שכאמור נמצא תחת זיכיונה של הנתבעת 3.

2.3. הנתבע 2, בן פרץ, הוא מנהלה של הנתבעת 1 אשר עמו באו התובעים בדברים במהלך התקופה הרלוונטית לתביעה.

2.4. הנתבעת 3, מכשירי תנועה ומכונות בע"מ היא יבואן רכב מורשה המחזיקה בין היתר בזיכיון לשיווק, הפצה ותחזוקה של כלי רכב מתוצרת "סוזוקי".

3. הנושאים והשאלות בהן יעסוק פסק הדין (תוכן עניינים)

- 3.1. עיקרי טענות הצדדים יובאו ויפורטו בסעיפים 4 – 6 לפסק הדין.
- 3.2. מה היה ידוע לתובעים אודות הרכב שנרכש? מה משמעות הגילוי לפיו הרכב נמכר כשהוא בסטטוס של "אבדן להלכה"? האם היה מקום או אף חובה למסור מידע זה לתובעים? לשאלות אלה יתייחס סעיף 7 לפסק הדין.
- 3.3. מה טיב ההתנהלות לאחר רכישת הרכב? האם הסכם המכר בוטל? האם התנהל דין ודברים ביחס לטענות ההטעיה? נושאים אלה יידונו בסעיף 8 לפסק הדין.
- 3.4. הפיצוי לו זכאים התובעים וכיצד יש לחשבו? על כך בסעיף 9 לפסק הדין.
- 3.5. פיצוי נוסף בהתייחסות לעגמת הנפש יידון וייקבע בסעיף 10 לפסק הדין.
- 3.6. אין מקום לחייב את הנתבעת 3, ועל כך בסעיף 10 לפסק הדין.
- 3.7. התייחסות לנתבע 2 תובא בסעיף 12 לפסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

חלק שני – תמצית טענות הצדדים

4. תמצית טענות התובעים

4.1. התובעים ציינו שבמהלך חודש יולי 2013 החליטו לרכוש רכב המיועד לשבעה מקומות. התובעים אתרו פרסום באתר יד שנייה המציע למכירה רכב מסוג פורד גלקסי מודל 2011 מליסינג. הפרסום לטענתם הפנה אותם לסוכנות סוזוקי (הנתבעת 3) ברחוב ברוך הירש 14 בני ברק. כאן ייאמר שהתובעים לא הציגו את הפרסום במסגרת ראיותיהם.

4.2. כשהגיעו לסוכנות פגשו איש מכירות שהציג בפניהם כי מדובר ברכב יד ראשונה שנרכש מחברת הליסינג "שלמה SIXTH". התובעים ציינו כי כאשר שאלו את הנתבע 2 האם הרכב עבר תאונות ו/או ספג נזק כלשהו, השיב כי הרכב עבר תאונה בעקבותיה הוחלף מכסה מנוע ופגוש אחורי. לדבריהם כששאלו האם הרכב ספג אי פעם פגיעה בשלדת הרכב (שאסי) השיב הנתבע 2 כי כמדיניות, הסוכנות לא מחזיקה ולא רוכשת רכבים שסבלו מפגיעות מסוג זה.

4.3. הרכב נלקח לבדיקה למכון מ.מ.מ. הסמוך. דו"ח הבדיקה אישר שאכן הוחלף מכסה מנוע ופגוש אחורי. התובעים ציינו כי כששאלו את נציג מכון הבדיקה האם הרכב סובל מפגיעת שאסי, הם נענו בשלילה. טענות אלה לא בהכרח תואמות לדו"ח שהומצא ובו נרשמו הערות ביחס למרכב.

4.4. התובעים מציינים שהסתמכו על הערת נציג הנתבעת 1 לפיה הרכב מצוי תחת אחריות יצרן (עד אפריל 2014) וכן על המצגים שניתנו ולאחר משא ומתן סוכם מחיר התמורה על סך של 122,000 ₪. סכום זה הורכב מהעברת רכב מסוג מזדה שהיה בבעלות התובעים, כנגד זקיפת הסך של 30,000 ₪ וכן תשלום סך של 92,000 ₪.

4.5. התובעים מציינים שמיד לאחר עסקת המכר ועם קבלת ההסכם בפקס, הופתעו לגלות כי התקשרו בעסקה עם חברת "בנג'ו קאר ליס בע"מ" ולא עם חברת סוזוקי. כאן ייאמר שאין כוונה ל"חברת סוזוקי" אלא לנתבעת 3. התובעים ציינו, כבר בכתב התביעה שפנו מיד אל הנתבעת 1 ושאלו מדוע הנתבעת 3 לא חתומה על ההסכם, ומי זו חברה בשם טלרן שרשומה ברשיון הרכב. בתשובה נמסר להם על ידי נציג הנתבעת 1 ש"מדובר בעניין רישומי בלבד וכי אין הדבר מעלה או מוריד מאחריות היצרן". התובעים לא ביקשו לבטל ההסכם, ולא ביקשו לצרף את הנתבעת 3 להסכם המכירה ואף לא פנו כלל אל הנתבעת 3. כלשון כתב התביעה – "תמהים מפשר התשובות ולא מבינים עדיין את משמעותן המשיכו התובעים הלאה".

4.6. חודשיים וחצי לאחר מועד הרכישה, נדלקה ברכב נורית שמן מנוע אשר בעקבותיה הובל הרכב להמשך טיפול במוסך מורשה. המוסך המורשה סרב לטפל ברכב ומסר כי אינו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-06-34382 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

מתכוון לכבד את אחריות היצרן וזאת בנימוק לפיו בבדיקת הרכב עלה כי בוצעו בו תיקונים ושינויים באופן פיראטי ולא מקצועי וכלשונם הוגדר כ"קומבינה אחת גדולה". בעקבות כך באו התובעים בדברים עם הנתבע 2 – משא ומתן שעוד יורחב עליו בהמשך פסק הדין. בשלב זה ייאמר שהתובעים הצליחו לאתר את האדם אשר נסע עם הרכב עוד בהיותו תחת ליסינג אצל חברת "שלמה סיקסט", וזה מסר להם ש הרכב עבר תאונה קשה מאוד והוגדר כ"אובדן להלכה". התובעים הציגו דוחות השמאי ותמונות בגין התאונות שעבר הרכב מהן עולה שהרכב עבר שתי תאונות קשות ביותר. כפי שעולה מדו"ח שמאי שהומצא - בתאונה השנייה, מיום 1.12.2012 הוכרז הרכב כאובדן להלכה.

4.7. התובעים, אשר שילמו סך של 122,000 ₪ מציינים ששווי הרכב במועד הרכישה לאחר שתי תאונות היה לכל היותר 97,143 ₪ וזאת בהתאם להערכת שמאי חברת הביטוח.

4.8. במסגרת הדין והדברים עם הנתבע 2 הציג בפניהם זה אופציה לפיה ניתן לבטל את העסקה או להישאר עם הרכב ולקבל פיצוי כספי. בחודש מרץ 2014 הודיעו על רצונם לבטל את העסקה. אלא שלדבריהם, הנתבע 2 התייחס לבקשת הביטול כאילו עסקינן במכירה חוזרת של הרכב וכך ביקש להשיב לידיהם סך של 98,000 ₪ בלבד כשווי הרכב נכון למועד ביטול העסקה תוך קיזוז ההנחה שניתנה במקור וקיזוז דמי השימוש ברכב. לטענת התובעים הנתבע 2 הציע במקום פיצוי כספי לדאוג להם לרכב חלופי ואולם לדבריהם משך 7 חודשים לא קיבלו כל רכב חלופי. בינתיים פג אחריות היצרן והתובעים נאלצו להתמודד עם בעיית מערכת המים שלא נפתרה ברכב עד למועד זה. ומכאן תביעתם.

4.9. התובעים טוענים שאילו ידעו אל נכון את מצבו של הרכב לא היו רוכשים אותו ודורשים השבה מלאה של כספי התמורה וכן תשלומים נוספים. התובעים טוענים לאחריות הנתבעים 1-2 בשל שורה ארוכה של עוולות והפרות חוק וביניהן גם טענות לתרמית מכוונת, הטעיה, רשלנות וכן עשיית עושר ולא במשפט.

כנגד הנתבעת 3 טוענים התובעים לאחריות שכן הנתבעים 1, 2 משמשים כ"מורשיה" של נתבעת 3. לדבריהם, הנתבעת 3 אפשרה לעשות שימוש בשמה ובמוניטין שלה לקדם עסקאות. התובעים ציינו כי, הנתבעים 1 ו-2 יושבים באופן בלעדי באכסניה של הנתבעת 3, אותה הקפידו לכנות "חברת סוזוקי", עונדים תגי זיהוי של חברת סוזוקי, וכן ניהלו את העסקה בתוך מבנה שמוצג כמתחם של חברת סוזוקי ובו מתנוססים שלטים ופרסומות של הנתבעת 3. לדבריהם, הנתבעת 3 אחראית בין באחריות ישירה ובין באחריות שילוחית בגין כל רשלנות ו/או חוסר זהירות של עובדיה ו/או מורשיה ו/או שלוחיה.

4.10. פירוט סכום התביעה - סכום התביעה הועמד על הסך של 167,000 ₪ בהתאם לפירוט הבא – השבת תמורת הרכב בסך של 122,000 ₪; אבדן שעות עבודה, הוצאות נסיעה ושיחות טלפון – בסך של 30,000 ₪ ועגמת נפש בסך של 15,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

5. תמצית טענות נתבעים 1-2

5.1. הנתבעים 1-2 עתרו לדחות את התובענה ולפסוק כנגד התובעים בסך מינימלי של 450,000 ₪. כך, לטענתם לנתבע 2 אין כל יריבות אישית עם התובעים שכן הוא עובד של הנתבעת 1 אשר הינה חברה בע"מ. הנתבעים 1-2 גם התייחסו לנתבעת 3 וטענו כי אין כל יריבות אישית בינה לבין התובעים.

5.2. הנתבעים 1-2 התייחסו לשיהוי שבהגשת התביעה. עוד הפנו לכך שהרכב עבר בדיקה עובר לרכישתו ובבדיקה נרשמו ליקויים שונים כגון - "הוחלפו קורות רוחב ופח אחורי בהלחמות" וזאת תחת העמודה של: "שילדה ומרכב"-ליקויים בעל משמעות גבוהה".

5.3. הנתבעים העלו שורה של טענות כנגד דוח השמאי שהוגש מטעם התובעים על סמך בדיקה שנערכה כשנתיים לאחר מועד הרכישה.

5.4. הנתבעים הוסיפו וטענו לקיזוז כנגד כל סכום שיפסק בגין הנזקים שנגרמו להם כתוצאה מהתנהלות התובעים, וביניהם סך של 100,000 ₪ בגין פגיעה בשמם הטוב, במוניטין ובעסקיהם, הפרת חוק יסוד חופש העיסוק, הפרה המקנה בפיצוי בסך של 100,000 ₪ ועוד. לטענתם התובעים ניסו לנגוס בזכותם לפרנסה משניסו לגרום קרע ביחסי הנתבעים 1-ו-2 עם הנתבעת 3. עוד עתרו הנתבעים 1 ו-2 לתשלום פיצוי בסך של 50,000 ₪ בגין הטרדת הנתבע 2 ועובדי הנתבעת 1.

6. תמצית טענות הנתבעת 3

6.1. הנתבעת 3 טענה שאין בינה ובין התובעים כל יריבות. עוד הפנתה הנתבעת 3 לכך שבפתח כתב התביעה הבהירו התובעים כי פנו לנתבעת 1 דווקא בשל פרסום באתר יד שנייה, וכך גם הבהירו כי נציג הנתבעת 1 הציג בפניהם כי מדובר ברכב שנרכש מחברת ליסינג "שלמה סיקסט". לדבריה הסכם הרכישה שנכרת בין הצדדים הבהיר לתובעים היטב כי הצדדים להסכם הרכישה הם התובעים והנתבעת 1.

6.2. הנתבעת 3, ציינה כי הנתבעת 1 היא קבלן עצמאי וכן ציינה כי הנתבעת 1 איננה "מורשה" של הנתבעת 3 בעסקה למכירת רכב מסוג פורד ואינה משמשת "שלוחה" שלה. לדבריה, הנתבעת 1 משמשת כקבלן בלעדי ועצמאי למכירת כלי רכב מסוג סוזוקי באזור העיר בני ברק.

6.3. הנתבעת 3 הוסיפה וטענה כי כאשר הגיעו התובעים לסוכנות עצמה, עמדו בפניהם אין ספור אינדיקציות לכך שנתבעת 3 יבואנית סוזוקי אינה קשורה ו/או מעורבת ו/או אחראית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

לעסקה שעניינה מכירת רכב משומש מסוג פורד. לדבריה הרכב הנמכר הוא מסוג פורד וכל אדם בר דעת מבין כי יבואנית סוזוקי בסוכנות סוזוקי עם מיתוג ופרסום של סוזוקי אין ולא יכולה להיות נגיעה למכירת רכב משומש מסוג פורד.

6.4. עוד ציינה הנתבעת 3 שתהיות התובעים, כפי שאף מופיעות בכתב התביעה בזמן אמת מעידות על מודעות גמורה לכך שההסכם נכרת בינם לבין הנתבעת 1. לטענתה התובעים היו מודעים בזמן אמת לכך שאינם מתקשרים בעסקה עם הנתבעת 3.

6.5. לבסוף טענה הנתבעת 3 שבמידה ויקבע שהיא קשורה ו/או מעורבת ו/או אחראית לעסקה נשוא התובענה הרי שיש להטיל את מלוא החבות על נתבעים 1-2 בלבד.

חלק שלישי – דיון והכרעה

7. רכישת הרכב – ידיעת הנתבעים 1 ו-2; המידע שנמסר ומשמעות הסטטוס "אבדן להלכה"

7.1. מידע שנמסר ודו"ח בדיקת הרכב

(א) אין חולק על כך שלא נמסר לתובעים שהרכב הוגדר ביטוחית כרכב שב"אבדן להלכה". יודגש ש"אבדן להלכה" אין משמעו "אבדן מוחלט" אשר פוסל את הרכב משימוש עתידי. לדברי התובעים נמסר להם על ידי נציג הנתבעת 1 שהרכב עבר תאונה בעקבותיה הוחלף בו מכסה המנוע וכן הפגוש האחורי. כך או כך, מידע אודות הכרזת הרכב כ"אבדן להלכה" חייב היה להימסר במסגרת המידע הקבוע בסעיף 4(ב)(4) לחוק מכירת רכב משומש (זכאות למידע וגילוי נאות), תשס"ח-2008.

(ב) בבדיקה שנערכה לרכב במכון בדיקה מורשה נמצאו ליקויים בשילדה ובמרכב. וכך נרשם - "ליקויים בעלי משמעות גבוהה – תאונה מאחור הוחלפו קורות רוחב ופח אחורי בהלחמות"; עוד נרשם - "ליקויים בעלי משמעות נמוכה – תאונה בחזית הוחלפו פגוש קורת רוחב מכסה מנוע, הוחלפו פגוש אחורי ודלת מטען תיקונים כוללים בגוף המרכב + דפנות אחוריות פגיעות פח ופגושים". אך כמובן לא נרשם שאותם ליקויים ותאונות הביאו את הרכב לכדי "אבדן להלכה" ויש לקבל טענת התובעים לפיה כלל לא ידעו על כך. כאן ייאמר שבמסגרת שאלון שנשלח לנתבעים נשאל הנתבע 2 ביחס לשאלה מתי גילה שהרכב הוכרז כ"אבדן להלכה" והשיב – "לא גיליתי מעולם עד לרגע בו מעוז הציג בפניי את דוח השמאי של חברת הליסינג". גם במהלך עדותו שב הנתבע 2 וטען שכלל לא ידע על הכרזת הרכב כ"אבדן להלכה". למותר לציין שמצבו זה של הרכב גם לא הופיע בטופס המכירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

(ג) העובדה שהרכב עבר בדיקה במכון מורשה לא פוטרת את מוכר הרכב ממסירת פרטים אודות מצבו. סעיף 16 לחוק המכר תשכ"ח – 1968 קובע לעניין זה כך (ההדגשות לא במקור) - **"היתה אי-ההתאמה נובעת מעובדות שהמוכר ידע או היה עליו לדעת עליה בעת גמירת החוזה ולא גילה אותן לקונה, זכאי הקונה להסתמך עליה על אף האמור בסעיפים 14 ו-15 או בכל הסכם, ובלבד שנתן למוכר הודעה עליה מיד לאחר שגילה אותה"**.

הבדיקות שעורך קונה ביחס לטיב הממכר, יעילות וטובות כלפי הקונה עצמו. אך אין בבדיקות אלה כדי לפטור את המוכר ממסירות עובדות ביחס לאי התאמת הממכר. אין בבדיקות הקונה כדי לפטור את המוכר ממתן מצגי אמת ואין בבדיקות כדי להקים חזקה של "ייתה הקונה" אל מול ניקוי מוחלט של המוכר מחובותיו. חזקת "ייתה הקונה אינה דרה עמנו לפחות בעשרות השנים שמחקיקת חוק המכר, ור' ע"א 8068/11 אורי עיני נ' חן שיפריס (מיום 11/2/14, כב' הש' רובינשטיין, ח' מלצר נ' סולברג) שם נקבע כך (ההדגשות לא במקור) – **"עם חקיקת חוק המכר בוטל עיקרון 'ייתה הקונה'."** חוק המכר, היוצא מנקודת הנחה כי בשל נגישותו המוגבלת של הקונה למידע מהותי על אודות הנכס, מעמדו הוא נחות לעומת מעמדו של המוכר, בא לעודד את המגמה הכללית של הביטחון המסחרי, לשרת צורך הרתעתי, והוא מבקש להגן על הקונה באמצעות מתן בכורה לעיקרון **"ייתה המוכר"**.

(ד) התובעים לא התרשלו ועצמו עיניהם תוך שאינם בודקים את הרכב במכון בדיקה. בדיקת הרכב שערכו התובעים לא גילתה שמדובר ברכב שהוכרז כ"אבדן להלכה". במקרה של ליקוי כה מהותי, הרי אפילו היו מתרשלים התובעים – לא היה בכך כדי לאפשר למוכר הרכב לצאת פטור מהפניה לליקוי זה, וכאמור בהילכת **אורי עיני נ' חן שיפריס** הנזכרת לעיל (ההדגשות לא במקור) – **"רק ידיעה ממשית של הקונה על אודות אי-ההתאמה תספיק כדי להחריג את תחולתו של סעיף 16 לחוק המכר; רשלנות, ואפילו רשלנות חמורה, מצדו, אין בה די כדי להציל את המוכר"**.

ומה אם המוכר כלל לא ידע על אי ההתאמה? גם במקרה כזה חלה החובה על המוכר, שכן נוסח החוק וההלכות בעקבותיו נוקב במילים – **"ידע או היה עליו לדעת"**, ונקבע כי **"לא נדרשת ידיעה ממשית מצדו של המוכר על אודות אי-ההתאמה, וכי די בהוכחת יסוד נפשי של רשלנות, קרי, לעובדה שאדם סביר היה יודע אותה באותן הנסיבות, על מנת לחייב את המוכר באחריות מלאה כלפי הקונה"**. עוד הובהר ש"בדברים אלו יש כדי להמחיש את מתן הבכורה לעיקרון **"ייתה המוכר"**. יש בכך משום ביצור מעמדו של הקונה והדגשת חובת הגילוי של המוכר, עובר לשלב חתימת עסקת המכר, על אודות אי-ההתאמה בנכס – כמדיניות שיפוטית רצויה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

(ה) להשלמת פירוט חובת המוכר ניתן להפנות למקרה דומה לענייננו בו התייחסות ספציפית למקרה של מכירת רכב שהוכרז כ"אבדן גמור". וכך בע"א (י-ס) 5978/04, מאיר כרמל נ' מרדכי לוי (מיום 25/8/2005) התייחס בית המשפט לחובת מוכר רכב לגילוי. עוד הייתה התייחסות לכך שבדו"ח המכון הבדוק נרשמה הערה בדבר ליקויים בעלי משמעות גבוהה בשלדת הרכב, הערה שאין בה כדי לפטור את המוכר מגילוי. וכלשון פסק הדין (ההדגשות לא במקור) - "בעסקת מכר של כלי-רכב, העובדה שהממכר עבר תאונה - כל שכן תאונה קשה - היא נתון מהותי שאותו המוכר חייב לגלות לקונה. ודוק: לא עצם הכרזתו כ"אבדן גמור" היא הקונקלוסיבית, שכן זו שאלה הנוגעת למערכת יחסים חוזית בין מבטח ובין מבוטח. ברגיל יש לאירוע של תאונה קשה השפעה על מחיר העסקה, ובמקרים רבים אף על עצם קיומה. אין ללמוד גזירה שווה מעובדת קיומה של "תאונה קשה" על עובדת קיומם של "ליקויים בעלי משמעות גבוהה" בשלדת הרכב".

7.2. התייחסות לטענות הנתבעים 1 ו-2 לפיהן לא ידעו שהרכב הוכרז כ"אבדן

גמור"

הנתבעים 1 ו-2 טענו שכלל לא ידעו על כך שהרכב הוכרז כ"אבדן גמור". אין בטענה זו כדי לפטור מוכר רכב מחובתו ובמלוא הכבוד טענה זו אינה נקיה מספקות ועל כך בפסקאות הבאות :

(א) נימוק ראשון לדחיית טענת חוסר הידיעה ('היה עליו לדעת') – בנסיבות אלה, אפילו לא ידע מוכר הרכב על הכרזתו כ"אבדן להלכה", הרי עדיין רואים אותו חייב בגילוי מכח חזקת "יזהר המוכר" ומכח ההלכות והניתוח המשפטי שהובא בסעיף 7.1 לעיל.

(ב) נימוק שני לדחיית טענת חוסר הידיעה (הסתרת מידע אודות רכישת הרכב

מלכתחילה) – הנתבעים 1 ו-2 לא הציגו שום בדל ראיה לכך שפעלו על מנת לברר מצבו של הרכב. שום בדל ראיה למצגים שניתנו להם על ידי מוכר הרכב. לא הוצג כל נוהל או נסיון לברר את מצבו של הרכב. לא הוצגה כל ראיה לגבי בדיקת הרכב כפי שנעשתה בטרם רכשו את הרכב.

אין מדובר רק ברשלנות מצד הנתבעים, שגם בה כשלעצמה יש כדי לחייב את הנתבעים. הנתבעים 1 ו-2 הם סוחרים רכב מיומנים. עיסוקם הוא ברכישת כלי רכב וחזקה עליהם שהם בוחנים ובודקים במקצועיות כלי רכב אותם הם רוכשים. כאשר הנתבעים 1 ו-2 לא מציגים שום בדל ראיה ביחס למצב הרכב בעת קנייתו על ידם – הרי לא מן הנמנע שהם מסתירים ראיות שכאלה. כאשר הנתבעים אינם מציגים את תיק הרכב או כל נתון שהיה ידוע להם בעת רכישתו – הנכון הוא לקבוע שאי הצגת המידע נובע מרצון להסתירו. הדבר אף עולה מאופן עדותו של הנתבע 2 אשר התחמק מתשובות ולא מסר אף באולם בית המשפט פרטים ביחס לרכישת הרכב. על כך גם בפסקה הבאה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-06-34382 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

(ג) נימוק שלישי לדחיית טענת חוסר הידיעה (מחיר ותנאי הרכישה המקורית) – מחיר

הרכישה המקורית הוא נתון מהותי ביחס לידיעתם של הנתבעים 1 ו-2. המחיר בו נרכש הרכב כשהוא "אבדן להלכה" יכול ללמד האם לנתבעים 1 ו-2 הייתה ידיעה אודות מצבו. לכל הפחות נתון זה יכול ללמד האם לנתבעים היה יסוד לחשוד שברכב ליקוי שלא גולה. וכך – ככל שהרכב נרכש במחיר נמוך במיוחד, הדבר מלמד על ידיעה בדבר ליקוי ברכב.

הנתבעים 1 ו-2 לא גילו דבר. לא את הסכם הרכישה ממוכר הרכב. לא את סכום הרכישה המקורי. חזקה על הנתבעים 1 ו-2 שאילו רכשו את הרכב במחיר סביר ובתנאים סבירים – היו מציגים זאת. הסתרת המחיר והפרטי הרכישה לא עומדים לצד הנתבעים 1 ו-2 ולא מחזקים את גרסתם. ההיפך הוא הנכון.

7.3. סיכום ביחס לידיעת הנתבעים 1 ו-2 והמידע שנמסר - על הנתבעים 1 ו-2 היה לדעת אודות

מצב הרכב ולמסור מידע זה לתובעים. התנהלות הנתבעים אף מחזקת הטענה לפיה ידעו בפועל אודות מצב הרכב ולכל הפחות התרשלו בבדיקת ובירור מצבו. הבדיקה שערכו התובעים כרוכשים במכון מורשה לא מנקה את מוכרי הרכב מאחריות.

8. מה טיב ההתנהלות לאחר רכישת הרכב? האם הסכם המכר בוטל או שמא התנהל דין ודברים

ביחס לטענות ההטעיה

8.1. כללי

(א) כחודשיים וחצי לאחר הרכישה פנה התובע למוסד מורשה בבשל התחממות המנוע. בעל המוסד סירב לטפל ברכב וסירב להכיר באחריות היצרן – שהייתה עדיין בתוקף. התובע מציין שבעל המוסד מסר לו שברכב בוצעו תיקונים ושינויים "באופן פיראטי" וכי מדובר "בקומבינה אחת גדולה".

(ב) התובע פנה אל הנתבעים, והנתבע 2 הפנה אותו למוסד מורשה אחר שסירב גם כן לטפל ברכב. משלב זה החלו התובעים במסע בירורים במסגרתו איתרו את מחזיק הרכב שעשה בו שימוש כשזה היה בבעלות חברת הליסינג. מפיו שמעו שהרכב עבר שתי תאונות קשות. התובע טוען, מבלי שהעיד את אותו מחזיק רכב, ש"אותו אדם היה המום שהרכב הושמש שוב לנסיעה".

(ג) התובעים פנו לחברת הליסינג וכן ביקשו מהנתבע 2 לאתר את עברו הביטוחי של הרכב. הנתבע 2 לא הצליח לברר את העבר הביטוחי. ובינתיים החודשים חולפים. בחודשים דצמבר 2013 וינואר 2014, כחצי שנה לאחר הרכישה וכשלושה חודשים לאחר גילוי האלתורים ברכב המשיכו התובעים לעשות שימוש ברכב ואף ביצעו בו טיפולים ותיקוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-06-34382 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

מוסד. לטענת התובעים, דיווחו על התיקונים לנתבע 2 ובחודש ינואר 2014 "הפטיר מר פרץ לבעל המוסד... אל תתקן כלום גם ככה אני מתכוון להחליף להם את הרכב". כך טענו התובעים.

(ד) חמישה חודשים לאחר גילוי הליקויים - כחמישה חודשים לאחר גילוי הליקויים ובחודש מרץ 2014 הודיעו התובעים, לדבריהם, על ביטול העסקה. ההודעה נמסרה טלפונית. הנתבע 2 התייחס לכך, לדברי התובעים, כאל מכירה חוזרת וביקש להפחית ממחיר המחירון את ההנחה שניתנה במעמד הרכישה וכן עלות תשעת חודשי דמי שימוש. התובעים לדבריהם עמדו על ביטול העסקה.

(ה) שמונה חודשים לאחר גילוי הליקויים - שלושה חודשים נוספים, כלומר שמונה חודשים לאחר גילוי הליקויים. בחודש יוני 2014, כמעט שנה לאחר רכישת הרכב התייצבו התובעים אצל הנתבעים 1 ו-2 ללא התראה נוספת. התובע מציין שלפני מועד זה נקבעו מועדים אחרים והנתבע 2 דחה בכל פעם את פגישתם. הפעם הציע להם הנתבע 2 לקבל סך של 98,000 ₪ בעבור הרכב. הפגישה לא צלחה ואולם כשעה לאחר סיומה התקשר הנתבע 2 והציע רכב חלופי במקום פיצוי כספי. התובעים הסכימו וכשברי התובע (סעיף 45 לתצהיר) – "נתתי למר פרץ אור ירוק לנסות ולהשיג רכב חלופי".

(ו) חמישה עשר חודשים לאחר גילוי הליקויים - שבעה חודשים נוספים עברו, כלומר חמישה עשר חודשים לאחר גילוי הליקויים. לא נעשה דבר. לדברי התובעים הנתבע 2 היתל בהם, מסר הבטחות כוזבות ולבסוף גם ניתק מגע.

(ז) כשנתיים לאחר גילוי הליקויים - ב – 24/9/15, כשנתיים לאחר גילוי הליקויים התקבל דו"ח שמאי אליו פנו התובעים וממנו עולה שהרכב הוכרז כ"אבדן להלכה" עוד קודם העסקה. בדיקות השמאי מטעם התובעים, והממצאים שבו החלו למעשה כבר בחודש יוני 2015, כשנתיים לאחר מועד הרכישה.

(ח) כשנתיים ושמונה חודשים לאחר גילוי הליקויים וכשלוש שנים לאחר הרכישה – הוגש כתב תביעה.

8.2. האם הסכם המכר בוטל או שמא נוהל משא ומתן ביחס לטענות ההטעיה

(א) התובעים טוענים שהסכם המכר בוטל בשיחת טלפון כבר בחודש מרץ 2014. התובעים אף מתייחסים לעובדה שהרכב הוכרז כ"אבדן להלכה" – למרות שעובדה זו התחווה לבם רק בחודש ספטמבר 2015 או בסמוך לכך ולא בחודש מרץ 2014 בה הודיע התובע לדבריו על ביטול ההסכם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

- (ב) אין מקום לקבל הטענה שהסכם המכר בוטל. הנכון הוא שהתובעים והנתבעים 1 ו-2 באו ביניהם בדברים תקופה ארוכה. ניתן אף לקבל טענה לפיה הנתבע 2 נהג בדחיות לך ושוב, ובנסיונות להתחמק ממגע עם התובעים – ולכך תהיה משמעות ביחס לפיצוי. בכל מקרה – הטענה לפיה ההסכם בוטל נתקלת בלא מעט קשיים, ולא צולחת אותן וכך :
- **נימוק ראשון מדוע אין לקבל הטענה לביטול הסכם המכר, העדר מכתב ביטול** – התובע לא הציג כל מכתב ביטול. התובעים מסתמכים על שיחת טלפון בה לטענתם התובע, שהוא גם עורך דין, הודיע על ביטול ההסכם. ואולם – ביטול ההסכם שנעשה בכתב, ראוי ונכון שהיה נעשה בהודעה בכתב. הודעה שתמנע דיון, עם הגשת התביעה שנים לאחר מכן, האם אכן היה ביטול אם לאו.
- **נימוק שני מדוע אין לקבל הטענה לביטול הסכם המכר, ההודעה הנטענת ניתנה במועד לא ידוע בחודש מרץ 2014 באיחור של כחמישה חודשים** – שיחת הטלפון בה הודיע התובע לדבריו על ביטול ההסכם נערכה בחודש מרץ 2014. הליקויים הנטענים התגלו בחודש אוקטובר 2013. כלומר – ההודעה לא ניתנה מיד משודע לתובעים אודות הסיבות לביטול ולא נמסרה על ידי התובע "תוך זמן סביר לאחר שנודע לו על עילת הביטול", כמצוות סעיף 20 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג – 1973.
- **נימוק שלישי מדוע אין לקבל הטענה לביטול הסכם המכר, שימוש ברכב במשך שנים ארוכות ללא השבתו** – התובעים המשיכו לעשות שימוש ברכב במשך שנים. עד הגשת התביעה ואף לאחריה. הודעת ביטול כורכת בתוכה גם השבת החדית. השבת סכומי כסף אך גם השבת כלי הרכב עצמו. התובעים לא השיבו את הרכב. התובעים אף לא עשו כל פעולה להשבת כלי הרכב כגון הגשת תביעה משפטית, שאכן הוגשה לבסוף, אופניה בכתב ובה הודעה על המועד בו ישיבו את כלי הרכב, או לכל הפחות הפקדת כלי הרכב במקביל להליך משפטי. **כאן יש להדגיש** שאפילו לטענת התובעים הרי כבר מחודש מרץ 2015 לערך ניתן עימם הנתבע 2 מגע. והנה למרות זאת לא נקטו התובעים בכל הליך משפטי ומגד כן המשיכו לעשות שימוש ברכב.
- **נימוק רביעי מדוע אין לקבל הטענה לביטול הסכם המכר, המשא ומתן והדין ודברים עם הנתבע 2** – במהלך כחמישה עשר חודשים מגילוי הליקויים המשיכו התובעים והנתבעים 1 ו-2 לבוא ביניהם בדברים. לדברי התובעים הנתבע 2 היתל בהם. אך לגופו של ענין התנהל משא ומתן ביחס לקבלת רכב חלופי. הודעת ביטול, כשמה כן היא – אין מקום להודעת ביטול תלויה ועומדת אשר תתגבש ככל שמשא ומתן לא יבשיל להסכמה. בוודאי לא כאשר אותו דין ודברים נמשך לאורך חודשים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

- נימוק חמישי מדוע אין לקבל הטענה לביטול הסכם המכר, ככל שהוא קשור להגדרת הרכב כ"אובדן להלכה" – התובעים טענו ביחס לביטול ההסכם - פעם אחר פעם שאילו ידעו שהרכב בסטטוס של "אבדן להלכה", הרי לא היו נקשרים בעסקה, וכך בסיכומים אף טענו כי "לו הם היו יודעים את מצב הרכב לאשורו "אבדן להלכה" הם בוודאי לא היו מבצעים את העסקה". ואולם – מנגד, התובעים טוענים שביטלו את ההסכם כבר בהודעה טלפונית ממועד כלשהו בחודש מרץ 2014, בעוד הידיעה על סטטוס הרכב התחזרה להם רק עם קבלת חוות דעת המומחה מטעמם כלומר לאחר 24/9/2015.

8.3. לסיכום ביחס להתנהלות לאחר רכישת הרכב

מכל האמור לעיל עולה שאין לקבל הטענה בדבר ביטול הסכם המכר. הצדדים באו ביניהם בדברים, והפיצוי לו זכאים התובעים הוא פיצוי בגין הפרש המחיר והטעייתם. אך אין מקום לקביעת פיצוי של השבה. בשולי הדברים ייאמר שקביעה לפיה אין מקום לפיצוי פיצויי השבה אך מיטיבה עם התובעים דווקא. ודוק, אילו היה נקבע שיש מקום לפיצויי השבה – הרי על התובעים היה להשיב כל אשר קיבלו מכח ההסכם – קרי שימוש ברכב במשך לכל הפחות שלוש שנים עד מועד הגשת התובענה וכן לתקופה שלאחריה. לעניין זה ר' ספרם של דניאל פרידמן ונילי כהן, חוזים בע"מ 1164 שם נאמר - "אף שחווה המכר הוא להקניית בעלות, ניתן לראות בשימוש במימכר טובת הנאה שנתקבלה על-פי החווה, כאמור בסעיף 21 לחוק החוזים ובסעיף 9 לחוק התרופות. הזכות להשתמש במימכר מוקנית לקונה מכוח חווה המכר. זוהי טובת הנאה שמקורה בחווה, ואם הוא בוטל, יש להשיבה, כלומר, לשלם עבורה שכר ראוי".

9. הפיצוי לו זכאים התובעים

9.1. התובעים אינם זכאים להשבת מלוא הסכום אותו שילמו עבור הרכב, שכן אין מקום לקבוע ביטול והשבה – על כך הורחב בסעיף 8 לעיל. עם זאת – אין להתעלם מכך שברכב שנמכר היו ליקויים משמעותיים שהעיקרי בהם הוא הכרזת הרכב כ"אבדן להלכה".

9.2. התובעים שילמו סך של 122,000 ₪ בעבור רכב שערכו האמיתי נמוך מכך – בשל הליקויים המהותיים שבו. למען הסר ספק אבהיר שאין מקום להתערב בשיקולי משא ומתן בין שני צדדים לעסקה ובלבד והמשא ומתן מתייחס למצב השוק ולתנאי העסקה. במקרה שלפני המשא ומתן התנהל בין צד אחד, התובעים, אשר התייחס לרכב משומש כפי שהוצג להם – לבין צד אחר, המוכרים, אשר מכרו רכב בעל ליקויים שהוגדר כ"אבדן להלכה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

אין זה מעלה או מוריד שהתובעים גילו אודות הכרזת הרכב כ"אובדן להלכה" למעלה משנתיים לאחר רכישתו. החשוב לענייננו הוא שבחודש יולי 2013 נמכר רכב בעל ליקויים מהותיים, במחיר ששיקף משא ומתן בו הוסתרו ליקויים אלה. מכאן – יש לזכות את התובעים בסכום השווה לפער בין הסכום בו רכשו את הרכב לבין שווי הרכב במועד המכירה.

9.3. דרך חישוב הפיצוי – ההפרש בין התמורה ששולמה לבין שווי הרכב לולא הוסתר מצבו

(א) על מנת לקבוע הפיצוי לו זכאים התובעים, יש לבחון מה היה שווי הרכב בעת המכירה אל מול סכום התמורה ששולם בפועל. ובמילים אחרות – מה היה הסכום שהיו משלמים התובעים לו ידעו שהרכב הוכרז כאבדן להלכה.

(ב) ביחס לשווי הרכב במועד הרכישה ניצבות בפני שלוש חוות דעת: האחת - חוות דעת שהמציאו התובעים ואשר בדקה בדיעבד, שנתיים לאחר הרכישה, מה היה שווי הרכב; שתי חוות הדעת האחרות - שתי חוות דעת שמאיות שהוכנו עוד בטרם מכירת הרכב לנתבעת 1. חוות הדעת הוכנו במסגרת הערכות שמאיות בעקבות שתי תאונות אותן עבר הרכב – התאונה הראשונה ביום 14/12/11 והתאונה השנייה שהביאה להכרזת הרכב כאבדן להלכה אירעה ביום 1/12/12.

(ג) במסגרת הדיון בבית המשפט המציאו התובעים בנספחיהם את חוות הדעת של שמאי חברות הביטוח אשר העריכו שווי הרכב לאחר שהוכרז כאבדן להלכה. עם זאת אלה לא הובאו לעדות. התובעים העידו שמאי מטעמם אשר העריך את ירידת הערך לאחר תיקון ב – 45% בעוד שמאי חברות הביטוח העריכו את ירידת הערך לאחר התיקון בשיעורים מצטברים של 6.56% ו-8%.

(ד) אירוע התאונה הראשון של הרכב קרה ביום 14/12/11 ובעקבותיו נקבעה ירידת ערך של 6.56%. אירוע התאונה השני של הרכב קרה ביום 1/12/12 ובעקבותיו נקבעה ירידת ערך נוספת של 8%.

לאחר כל אחד מהאירועים נבדק הרכב על ידי שמאי ממשד זקצר חברה לשמאות וסקרים בע"מ. חוות הדעת לאחר אירוע התאונה השני כללה הערכת שווי המתייחסת לשתי התאונות. על כך בפסקה הבאה.

(ה) בהתאם להערכות השמאיות עמד ערכו של הרכב, ערב התאונה השנייה שהביאה אותו לאבדן להלכה, על הסך של 90,019 ₪. זאת לאחר ירידת ערך של 6.56% בגין התאונה הראשונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

עוד בהתאם להערכה השמאית – גרמה התאונה השנייה לירידת ערך נוספת של 8%.
כלומר ירידת ערך בסך של 7,201 ₪ (= 8% X 90,019 ₪). מכאן – שווי הרכב במועד מכירתו לתובעים עמד על הסך של 83,818 ₪ (= 7,201 ₪ - 90,019 ₪).

(ו) בטרם סיום הדיון ביחס לקביעת הפיצוי אציין שנתתי דעתי לחוות דעתו של השמאי מטעם התובעים, אשר קבע ירידת ערך בשיעור של 45%. במלוא הכבוד אין מקום לקבל חוות דעת זו. זאת תוך הפניה לדברים הבאים:

- חוות דעתו של מומחה התובעים ניתנה כשנתיים לאחר המכירה. אין מדובר בחוות דעת שניתנה בזמן אמת ואשר התייחסה למצב הרכב במועד מכירתו;

- זאת ועוד – חוות דעת מומחה הנתבעים התייחסה לא מעט ואף בעיקר לרמת תיקון ועבודות נמוכה, לטעמו של המומחה, כפי שנעשו ברכב – וכך התייחס לכך שנעשה שימוש בברגי פח, שהצביעה נעשתה ברמה ירודה, עבודות ריתוך ושיפוץ ברמה נמוכה. כנגד זאת יש להדגיש שירידת הערך מקורה בתאונות אותן עבר הרכב. לא ברמת הטיפול והשיפוץ הנמוכה שנעשו באותו רכב. אין מקום לכך שלאחר רכישת רכב תיערך בדיקה המפחיתה תמורה מוסכמת בשל רמת צביעה ותיקון. מנגד - יש מקום לכך שתיערך התאמה לאור המידע שהוסתר בגין התאונות והכרזת הרכב כאבדן מלא. התאמה זו מתמצית בשעורים של 6.56% ו-8% כאמור בס"ק (ה) לעיל.

(ז) סך הפיצוי לו זכאים התובעים הוא אפוא 38,182 ₪ קרי ההפרש בין 122,000 ₪ מחיר הרכישה לבין הסך של 83,818 ₪ שהוא שווי הרכב בעת הרכישה בשקלול התאונות. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הרכישה – 17/7/2013 ועד למועד התשלום בפועל.

10. פיצוי בגין עגמת נפש ושעות עבודה

התובעים השקיעו זמן רב ומאמצים בפניות ושיחות עם הנתבעים 1 ו-2. יש מקום לקבוע פיצוי בגין כך ולו בשל עגמת הנפש הנלווית לרכישת הרכב שגררה התשה ודין דברים אל מול הנתבעים 1 ו-2. בגין כך עתרו התובעים לתשלום הסך של 30,000 ₪ בגין שעות העבודה ו-15,000 ₪ בגין עגמת הנפש. היקף שעות העבודה, הנסיעות ועלותן לא הוכח ובכל מקרה ייפסק במקרה זה פיצוי בגין עגמת הנפש בלבד.

קביעת פיצוי בגין עגמת נפש נתונה לשיקול בית המשפט וההלכה היא שהפיצוי אינו טעון הוכחה של ממש, ובית המשפט יכול להסיקו מהנסיבות ולפסוק לפי שיקול דעתו, ר' ספרם של דניאל פרידמן ונילי כהן, חוזים כרך ב' בע"מ 680. הנכון במקרה זה הוא שהפיצוי ייקבע תוך התייחסות לגובה הפיצוי הכולל. על כך שניתן להעמיד פיצוי בגין עגמת נפש תוך התייחסות לסכום הפיצוי הכולל או חלקו ר' למשל ע"א 4232/13 אנגלו סכסון סוכנות לנכסים בע"מ נגד אלי בלום (מיום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 34382-06-16 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

29/1/15), עוד ר' תא (ת"א) 44018-08-17, אבנר אליהו נ' יחיאל סימן טוב (סעיף 40 לפסק הדין - כב' הש' ח' פלינר מיום 10/6/19).

אשר על כן ולאור סכום הפיצוי שנקבע בסעיף 10 לעיל, אני מעמיד הפיצוי בגין עגמת נפש על סך ל-10% מהקרן כשהוא מעוגל לסך של 4,000 ₪. בשל התחשיב דלעיל - סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד הרכישה - 17/7/2013 ועד למועד התשלום בפועל.

11. אין מקום לחייב את הנתבעת 3

11.1. התובעים טוענים שיש לחייב את הנתבעת 3, יבואנית סוזוקי, בפיצוי בשל מכירת רכב הפורד שרכשו. רכב שנרכש במסגרת עסקת טרייד אין בו העבירו התובעים רכב מסוג מזדה שברשותם. לעניין זה מפנים התובעים לכך שהן הנתבעת 2 והן איש המכירות מטעמו עשו שימוש בכרטיסי ביקור של "סוזוקי"; האכסניה לביצוע העסקה הייתה לטענתם במשרדי סוכנות סוזוקי; וכן – הנתבעת 3 לא פיקחה על הנתבעת 1 שהיא מורשית מטעמה ולא נקטה באמצעי זהירות מתאימים.

11.2. אין לקבל את טענות התובעים כנגד הנתבעת 3. הרכב לא נרכש מהנתבעת 3, והתובעים במלוא הכבוד אף ידעו היטב שאינם רוכשים את כלי הרכב מהנתבעת 3. ההסכם, התשלום וכל המגעים היו אל מול הנתבעים 1 ו-2 ולעניין זה יובאו הדברים הבאים:

(א) ראשית - ההסכם לרכישת הרכב נעשה אל מול הנתבעת 1. בהסכם נרשם במפורש שהמוכר הוא "בנג'ו קאר ליס בע"מ".

(ב) שנית - עוד בהסכם המכר נרשם שהמוכר, קרי הנתבעת 1, "מצהיר כי הוא הבעלים הרשום של הרכב. הוא ולא הנתבעת 3, או "סוזוקי" או כל גורם אחר.

(ג) שלישית - בניגוד לכפי שניתן להבין מדברי התובעים – ההסכם לא נחתם על דף פירמה של סוזוקי. ההיפך הוא הנכון – בכותרתו של ההסכם מופיע שמה של הנתבעת 1. כאן יש לציין שעוד מופיעות בכותרת האותיות BBS כאשר האות S מופיעה בגופן התואם לגופן הלוגו של סוזוקי – אך אין בכך כדי לשנות ההסכם כולו ולהפוך את הנתבעת 3 לצד להסכם או לאחראית לו.

(ד) רביעית - ברשיון הרכב ומסמכי ההעברה נרשמה הנתבעת 1 כבעלים וכמוכרת.

(ה) חמישית - התמורה בגין הרכב שולמה לנתבעת 1 ולא לסוזוקי. וכאן יש לציין שהתמורה שולמה הן בכרטיס אשראי והן בהעברה בנקאית. בשתי הפעמים הופיע שמה של הנתבעת 1 ולא של הנתבעת 3. ביחס להעברה הבנקאית – הרי אף ניתנה הוראה מפורשת על ידי התובעים לבצע את ההעברה לחשבונה של הנתבעת 1.

(ו) ששית - התובעים לא פנו לנתבעת 3 והודיעו על ביטול הסכם המכר. התובעים לא פנו לנתבעת 1 משהתברר להם, בסמוך לרכישה, שקיימים ליקויים ברכב. התובעים היו בקשר עם הנתבעים 1 ו-2 בלב, קיימו איתם פגישות, שוחחו עימם טלפונית. עולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-06-34382 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

שהנתבעת 3 כלל לא הייתה חלק מהמכירה, אפילו לא לדעת התובעים. התובעים מציינים שבשלב מאוחר יצרו קשר עם ב"כ הנתבעת 3 וזה ניסה לסייע להם. במלוא הכבוד – אין מדובר בקשר שיוצר יריבות בין התובעים לבין הנתבעת 3. אילו אכן סברו התובעים שהנתבעת 3 היא בת פלוגתא שלהם, והיא המוכרת או אחראית למכירה – חזקה עליהם שהיו פונים מיד ובכתב אליה. כך לא נעשה.

(ז) **שביעית** - לעובדה שהתובעים לא פנו לנתבעת 3 מיד ובזמן אמת, חשיבות נוספת. כפי שהתובעים ציינו והודו, הנתבע 2 הציע להם בשלב מסוים להשיב את הרכב כנגד הסך של 98,000 ₪ והם סירבו לכך. אם אכן היו התובעים סבורים שלנתבעת 3 אחריות כלשהי, הרי זה השלב שבו ניתן היה לפנות ולערב את הנתבעת 3 ואפשר אף שניתן היה לסיים המחלוקת תוך העלאת טענות לתשלום נוסף מהנתבעת 3. התובעים לא עשו כן. התובעים התנהלו באופן המלמד שידעו היטב שהנתבעת 3 אינה בת הפלוגתא שלהם והיא לא מכרה ואינה אחראית למכירת הרכב.

(ח) **ושמינית וההערה החשובה מכל** – אין מדובר במצב בו טעו התובעים. התובעים הבחינו וידעו שהרכישה נעשית מהנתבעת 1 ולא מהנתבעת 3.

תובעים טוענים לשורה של אינדיקציות אשר יכולות היו להטעות אותן ולסבור שהנתבעת 3 אחראית למכירה. יכולות היו להטעות אך לא הטעו. כאן יש להפנות לדברי התובע שציין שמיד עם קבלת ההסכם, שכונה זכרון דברים, הבחין שאינו רוכש את הרכב מהנתבעת 3. לדבריו התקשר לאיש המכירות וזה השיב "כי זה עניין רישומי בלבד וכי אין הדבר מעלה או מוריד מאחריות היצרן שקיימת על הרכב וממילא אנחנו בידיים אמינות של סוכנות סוזוקי". קשה לקבל טענה זו. אם מדובר ב"עניין רישומי", המשמעות היא שהבעלות ברכב ושהמוכר היא לא "סוזוקי" אלא הנתבעת 1. אכן הדבר לא משפיע על האחריות של חברת פורד לרכב, אחריות שתלויה בגיל הרכב ובמרחק שעבר בלבד. אך אותו "עניין רישומי" מלמד על הרישום הנכון של בעלת הרכב, שהיא הנתבעת 1 וממילא של המוכרת שהיא הנתבעת 1.

11.3. סיכום לעניין התביעה כנגד הנתבעת 3 - לאור כל האמור לעיל יש לדחות התביעה כנגד הנתבעת 3.

12. התייחסות למען הזהירות אל הנתבע 2

12.1. ההליכים כנגד הנתבע 2 עוכבו בהחלטת מותבת קודמת שדנה בתיק וזאת בפרוטוקול יום 22/10/17, וזאת לאור דיווח על הליכי חדלות פרעון בהם הוא נמצא. בפועל יוצגו הנתבעים 1 ו-2 היטב על ידי ב"כ משותף. הנתבע 2 אף העיד בהליך.

12.2. למען הזהירות ייאמר שיש מקום לחייב באופן אישי את הנתבע 2. הנתבע 2 היה בקשר ישיר עם התובעים ועוול כלפיהם, לכל הפחות ברשלנות ולטענת התובעים אף הטעה במירמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-06-34382 מעוז ואח' נ' בנג'ו - קאר ליס בע"מ ואח'

התובעים מייחסים לנתבע 2 שורה של עוולות נזיקיות כפי שפורטו לעיל. עוולות אלה יחד עם הקשר הישיר של הנתבע 2 לכל ההתנהלות – מביא לכך שיש לחייבו באופן אישי. לעניין זה ר' רע"א 2991/07, אקו"ם אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ נ' קפוצ'ין עסקי מזון בע"מ (מיום 8/6/2009) שם נקבע כך - "המבחן לצורך הטלת אחריות אישית על אורגן הוא המבחן הרגיל של דיני הנזיקין - קיום יסודות האחריות", ואין "בכך שום סתירה לעקרון היסוד בדבר האישיות המשפטית הנפרדת של החברה". להרחבה ר' גם ע"א 3807/12, מרכז העיר אשדוד ק.א בע"מ נ' שמואל שמעון (מיום 22/1/2015) וכן כמובן פסק הדין המנחה – ע"א 407/89, צוק אור בע"מ נ' קאר סקויריטי בע"מ (1994).

13. סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, הרי התובעים זכאים לפיצוי בסך של 38,182 ₪ כאמור בסעיף 9.3 (ז) לפסק הדין וכן 4,000 ₪ כאמור בסעיף 10 לפסק הדין ובסך הכל – 42,182 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 17/7/13 ועד למועד התשלום בפועל. החיוב ייעשה למען הזהירות גם כנגד הנתבע 2, וככל שהוא עדיין בהליכי חדלות פרעון הרי ניתן יהיה לעשות שימוש בכך במסגרת תביעות חוב כנגדו.

אשר על כן נקבע כדלקמן:

(א) אני מחייב את הנתבעים 1 ו-2, ביחד ולחוד, בתשלום הסך של 42,182 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 17/7/13 ועד למועד התשלום בפועל. בנוסף אני מחייב בתשלום הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 20,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

(ב) התביעה כנגד הנתבעת 3 נדחת ואני מחייב את התובעים, ביחד ולחוד בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 10,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל. נתתי דעתי להבדל בין סכום ההוצאות ושכ"ט בהם זיכיתי את התובעים לבין הסכום בו הם מחוייבים כלפי הנתבעת 3. הבדל זה נובע מההוצאות השונות שהיו לתובעים וכן מנסיבות הענין.

ניתן היום, ח' ניסן תש"פ, 02 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט